בס"ד

מקור הברכה

חכמה ומוסר

עלון 667

דו שבועי

עלון בעניני פרשת השבוע, מוסר, הלכה, ואגדה. בראשות הרה"ג **אברהם טויל הכהן** שליט"א ראש הישיבה הגבוהה לבוגרי ישיבות קטנות מצטיינים וכולל אברכים - "**חכמה ומוסר**". פעיה"ק רכסים ת"ו, רח' התאנה 2 טל' - 9847363 - 04.

פרשת תולדות.

"השדה אשר ברכו ה'"

יעקב אבינו עליו השלום, פוחד ורועד, נכנס אל הקודש פנימה. בא לחדרו של אביו הקדוש, "פחד יצחק". ידיו, העטויות פרוות עיזים, נושאות את המטעמים, והוא מייחל לשעה הגדולה, להכרעה ההיסטורית: לקבל את הברכות, להקבע כממשיך שושלת הקודש, שרשרת הזהב של האבות. להיות למייסדו של עם ישראל, לאבי השבטים הקדושים.

אבל יצחק אבינו אינו ממהר לברך. הוא שוקל, בוחן, "ויגש וישק לו, וירח את ריח בגדיו. ויברכהו, ויאמר: ראה, ריח בני כריח השדה אשר ברכו ה'". רק - אחר מכן העניק את ברכתו: "ויתן לך האלוקים מטל השמים ומשמני הארץ, ורוב דגן ותירוש" וגו'.

מה היתה הקדמה זו, של "וירח את ריח בגדיו"?

ואיך התפעל מריח הבגדים, "והלוא אין ריח רע יותר משטף העיזים", שאל רש"י. וענה: "אלא, מלמד שנכנס עימו ריח גן עדן".

ויש להבין: אם יצחק אבינו הריח את ריח גן העדן - מדוע נכתב בתורה שהריח את ריח בגדיו?

ועוד: הרי ריח גן העדן ליוה את יעקב אבינו עצמו, ומדוע הדגישה התורה שהריח את ריח בגדיו, ולא אותו עצמו.

וביותר, יש כאן כעין סתירה בכתוב: "וירח את ריח בגדיו... ויאמר ראה ריח בני". הריח את הבגדים, והתפעל מריח בנו עצמו.

מה פשר הדברים?

למורנו, הגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל, רעיון נפלא המאיר את הענין באור יקרות.

יעקב אבינו עליו השלום, לא נזקק כלל לברכה. כשלעצמו, הן היה מושלם בכל. אף יצחק אבינו ידע שבנו זה שוקד על התורה ועבודת ה', "יושב אהלים", אהלי תורה. מתעלה במעלות השלימות עד להיותו "איש תם - גבר שלים", מושלם! עד שאמרו עליו שהיה המובחר שבאבות, שדמותו חקוקה בכסא הכבוד, שלא מת, משום שתיקן את חטאו של האדם הראשון!

אם יעקב אבינו הוצרך לברכותיו של אביו הקדוש, אין זה עבורו ולצרכו, אלא בתור מייסד העם שייקרא על שמו, עם ישראל. בתור אבי השלשלת הארוכה, הנמשכת עד ימינו אנו, ואחוזה בראשיתה: "וזוכר חסדי אבות".

והשאלה הצריכה להשאל כאן היא: מה הערובה, מה הבטחונות?

הרי העם ימנה אלפים, רבבות, מאות אלפים, מליונים, עשרות מליונים - ולא כולם יהיו "יעקב אבינו", לא כולם יהיו כשבטי יה קדושי עליון. לא כולם יהיו צדיקים, טליתות שכולן תכלת - וחוזקה של שרשרת נמדד, כידוע, בחוליה החלשה שבה.

וכאשר יצחק אבינו עליה השלום מבקש לברך את בנו, להעניק גושפנקה להחלטה שהוא זה שייסד את האומה הקדושה, שעליה נאמר "וכל בנייך למודי ה'", ועליה נאמר "ועמך כולם צדיקים".

הוא שואל את עצמו: הניחא, כשנכנס בני - נכנס עימו ריח גן עדן. צדיק הוא, צדיק יסוד עולם. קדוש ונשגב. אבל אין די בכך כדי לייסד אומה! גם נוח היה צדיק תמים - אך לעצמו בלבד. גם שם ועבר.

עליו לחוש ולהרגיש את ריח גן העדן לא בבנו בלבד - אלא בבגדיו! הבגדים רומזים לילדים, כמו שמצינו אצל יהושע הכהן הגדול שבניו לא הלכו בדרכיו ונאמר בו "הסירו הבגדים הצואים מעליו". יש לדעת האם ריח גן העדן הקורן ממנו נבלע גם בבגדיו מקרין עליהם? האמנם "יצוה את בניו ואת ביתו אחריו, ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט"?

אם התשובה חיובית - ראוי הוא לברכה שלמה!

והתשובה היתה חיובית!

יעקב אבינו השריש בבניו אחריו את חובת החינוך למורשת אבות, להמשך השלשלת, שרשרת הזהב המאחדת את כל הדורות! ויצחק פתח ואמר: "ראה, ריח בני כריח השדה אשר ברכו ה'!" השדה אשר נותנת את לשדה בעצים, שיניבו פירות הילולים!!!

תולדות

* **מפטירין**: משא דבר מלאכי א'.

* אי"ה, ברכת הלבנה מברכין, שבוע הבא, מיום ראשון בערב.

זמני הדלקת נרות שבת

כניסת השבת

חיפה : 4 : 05

תל אביב : 4 : 16

ירושלים : 4 : 01

יציאת השבת

חיפה : 5 : 15

תל אביב : 5 : 17

ירושלים : 5 :16

ר"ת חיפה : 5 : 52

ר"ת תל אביב : 5 : 54

ר"ת ירושלים : 5 : 45

פרשת ויצא.

"שיעור בהגבה ובטרוניה"

מנהל רוחני היה בישיבת ברנוביץ. גאון אדיר - שכיהן תקופת מה כרב העיר - וצדיק נשגב, חתנו של הסבא מנובהרדוק זצ"ל. מגדולי תנועת המוסר היה, כולו אש להבה, ובקי בתורת הרז, בסתרי חכמת הקבלה. בשיחותיו לפני בני הישיבה מצניע היה את השגותיו בתורת הנסתר, אבל בפרשתנו נאלץ לגלות טפח, להרים קמעה את המסך.

וכך שח הגאון הצדיק רבי ישראל יעקב לובצ'נסקי זצ"ל, הי"ד: אין לנו מושג בגדלותו של יעקב אבינו, בחיר האבות, שדמותו חקוקה בכסא הכבוד. האדם המושלם, שנאבק במלאך וניצחו. יודעים אנו שיש אשכול עולמות במרום המכוון כנגד מידתו, והוא עולם של שפע ואור!

וכשם שאין לנו מושג במידתו של יעקב אבינו, כך אין לנו מושג באמהות הקדושות, רחל ולאה אשר בנו את בית ישראל. יודעים אנו שיש בתיקון חצות "תיקון רחל" ו"תיקון לאה" והם מכוונים כנגד עולמות רוחניים עליונים. ושם, במרום, בחינת "רחל" כנגד ספירת מלכות, שורש נשמות ישראל, המקבלת שפעה מעולמותיו של יעקב - סתרי תורה בגבהי מרומים, אין לנו עסק בנסתרות!

אבל יעקב אבינו, שראה מראות אלקים, ודאי ידע כל מה שנגלה לאר"י הקדוש ולרבי שמעון בר יוחאי ויותר, ידע כמה עולמות תלויים בו ובנשואיו עם רחל, בבניית בית ישראל על ידם! הלא נראה, שכאשר ראובן בכור בניו העז להתערב בשיקוליו הטמירים - נדחה לנצח מן הבכורה, המלכות והכהונה! מבהיל הדבר!

והנה, שבע שנים עובד יעקב ברחל, שבע שנות סילודין לבניית בית ישראל כרוממות ושגב כוונותיו וייחודיו. בן שמונים וארבע היה בהגיע היום המיועד, שאצל המורמים מעם דומה הוא ליום מתן תורה ובנין בית המקדש.

ההמשך בעמוד הבא.

ויצא

* **מפטירין**: ועמי תלואים הושע י"א ומוסיפים ב' פסוקים, 'ויברח' עד' ובנביא שמר'.

* **והאשכנזים**: ויברח יעקב הושע י"ב

* אי"ה, סוף זמן ברכת הלבנה, שבוע הבא, כל ליל יום ראשון.

זמני הדלקת נרות שבת

כניסת השבת

חיפה : 4 : 03

תל אביב : 4 : 14

ירושלים : 3 : 59

יציאת השבת

חיפה : 5 : 14

תל אביב : 5 : 16

ירושלים : 5 : 15

ר"ת חיפה : 5 : 51

ר"ת תל אביב : 5 : 53

ר"ת ירושלים : 5 : 42

אסור לעיין בעלון זה בשעת התפילה, נא לשמור על קדושת העלון (גניזה).

משל ונמשל...

"הכי-אחי אתה ועבדתני חנם" (בראשית כט, טו).

באנו לעולם הזה לשם עשיית רווחים

אדם הקים בעמל רב בית מסחר גדול. הוא בנה בנין בנוי לתלפיות, קנה סחורה משובחת בכמויות ענק, ערך סקר מקיף בשווקים מה כדאי למכור וכיצד, וכן שכר עובדים רבים ומקצועיים.

לאחר הכנות אלו שדרשו הוצאות כספיות גבוהות ועמל רב, הוא החל משווק את סחורתו. אך ראה זה פלא, הוא החל משווק את הסחורה במחירי הקרן, כלומר, באותו מחיר שבו הוא קנה את הסחורה מהספקים.

לאנשים שהתפלאו לנוכח מעשיו, הוא הסביר: המטרה שלי אינה עשיית רווחים, המטרה שלי היא עצם קיומו של העסק. הקמתי אותו כדי שהוא יהיה קיים ותו לא.

מובן מאליו שתשובה זו היתה תמוהה ביותר. כל אדם שמתאמץ ומשקיע כדי לפעול בתחום מסויים, מטרתו היא שיהיו לו רווחים העולים על ההשקעה, שאם לא כן כל מאמציו יהיו לשוא, ללא כל פירות וללא כל תמורה. הוא היה יכול להשאר במצבו הקודם, לפני הקמת העסק, ולא היה נגרע ממנו מאומה.

החפץ חיים מסביר שהאדם הגיע לעולם הזה כדי להפיק רווחים, דהיינו כדי ללמוד תורה ולקיים מצוות, שבזכותן הוא יזכה לשכר גדול ועצום בעולם שכולו טוב.

אדם שמשקיע בתחום המצוות ניתן לראות אותו כסוחר המשקיע במקום שודאי הוא יצליח במסחרו וישא פירות רבים. מובטח לנו שככל שהשקעה תהיה גדולה יותר, כן יגדל הרווח לעתיד לבוא. השקעה במצוות שכר נאה מאד יש בצידה.

והנה, יש אנשים המגיעים לעולם הזה, לבית העסק שלהם, והם אינם מתעניינים כלל ברווחים. הם מתעניינים אך ורק בבית העסק עצמו. הם מייפים אותו, נהנים בו, מטפחים אותו, ואילו הרווחים הם מהם והלאה. עיסוקם הוא במסחר ולא ברווחים.

אותם אנשים נחשבים לאנשים העושים מעשים תמוהים. האם הנשמה באה לעולם ממרחקים כדי להקים כאן בית עסק שאינו נושא רווחים? האם המאמץ וההשקעה היו כדאיים? ודאי שלא! העיקר בחיים הוא צבירת רווחים ועשיית עסקים ששכרם האמיתי בצידם. העיסוק בעניני הגוף ובהנאותיו, בחיי העולם הזה ובמנעמיו, בלי לתת את הדעת על הרוחניות, הינו כעיסוק בבית מסחר גדול ללא כוונה כלשהי של עשיית רווחים.

עמוד התפילה...

*** אי"ה מדי יום מתקיימים מנין בשחרית יחד עם בחורי הישיבה הגבוהה בוגרי ישיבות קטנות מצטיינים.**
הצבור היקר והקדוש מוזמן.
קורבנות ב: 6.55. ישתבח ב: 7.30.
*** וכן מדי שבת, קורבנות ב: 7.15.**

אבות - ובנים

אי"ה מדי שבת קודש, אחר תפילת ערבית מוצ"ש, מתקיים סדר לימוד של אבות ובנים בבית מדרשנו, או גם אחר חצי שעה.
הצבור הקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.

בס"ד, שיעור תורה בקרית חיים...

כמו כן, הננו שמחים להודיע לציבור הקדוש, שמתקיים שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה שליט"א מדי שבוע ביום שני בקרית חיים מערבית ברח' אברבנאל (בבית הכנסת הלבן-הקרוב לים) בהלכות שבת, מספר בן איש חי, **הציבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.**

רואים ישועה והצלחה!!!

המעונינים לתרום לאחת מסעודות **הישיבה - לעלוי נשמת נפטרים, לרפואה, להצלחה, לזווג הגון, לזרע של קיימא או הצלחה בכל הענינים, התרומה לישיבה** בסך - 200 ש"ח.
ויהי רצון שבזכות החזקת התורה הקדושה, שתבורכו בכל מילי דמיטב. לתיאום בט"ל: 9847363 - 04.
או דרך בנק הדואר, מס' החשבון בבנק הדואר - 2598156.

זמני התפילות והשיעורים בימי החול לציבור הקדוש.

אי"ה, בבית מדרשנו מתקיים מדי יום בשחרית תפילה כותיקין. להלן זמני הנץ החל משבת "תולדות, - ויצא":

יום	עלות השחר	טלית/ ותפילין	נץ
ש	04:59:15	**05:16:30**	06:15:30
א	05:00:00	**05:17:15**	06:16:15
ב	05:00:45	**05:18:00**	06:17:15
ג	05:01:30	**05:18:45**	06:18:00
ד	05:02:15	**05:19:45**	06:19:00
ה	05:03:00	**05:20:30**	06:19:45
ו	05:03:45	**05:21:15**	06:20:45
ש	05:04:30	**05:22:00**	06:21:30
א	05:05:30	**05:22:45**	06:22:30
ב	05:06:15	**05:23:30**	06:23:15
ג	05:07:00	**05:24:15**	06:24:15
ד	05:07:45	**05:25:00**	06:25:00
ה	05:08:15	**05:25:45**	06:25:45
ו	05:09:00	**05:26:30**	06:26:30

השיעור בכולל ערב לקהל הקדוש.

* שיעור הכנה מ: 21.00 – 20.30.

* ומהשעה: 22.00 – 21.00 שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה, במסכת ביצה דף - יז.

שמירת הלשון

* מדי יום חמישי בערב בשעה: 21.45 אי"ה יתקיים שיעור מוסר בעניני **שמירת הלשון**.

אחר תפילת שחרית **שיעור בהלכה** ע"י מורנו ראש הישיבה **או"ח טור וב"י, ומ"ב.**

מנחה: 12.40.

ערבית ראשונה: 19.05.

äéðù úéáøò: 22.00

שיעור מוסף מדי יום ע"י מורנו ראש - הישיבה והכולל.

בשעה: 18.40. **הצבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.**

מכותלי בית המדרש בימי שישי ושבת

* **ביום שישי בבוקר** שיעור עם מורנו הראש ישיבה מהשעה: 11.15 - 12.30 במסכת **בבא מציעא**, ואחרי כן תפילת מנחה. הצבור הקדוש מוזמן.

* **בליל שבת** שיעור בשעה: 21.15 - 20.15. äøåú ìéãâäì ïîæåî ùåã÷äå ø÷éä øåáöä.

* **וביום השבת:** אחרי תפילת הנץ מתקיים שיעור בהלכה - בהלכות שבת סימן **שצ"ט**, עם הסברים למעשה ע"י מורנו ראש הישיבה (קידושא רבה אחר התפילה). äøåú ìéãâäì ïîæåî ùåã÷äå ø÷éä øåáöä.

* **בשבת** בין השעות: 15.00 - 15.30 - שיעור כחצי שעה חומש עם פירוש **הרמב"ן**, ע"י מורנו ראש הישיבה. ואחרי כן בשעה 15.30 תפילת מנחה. äøéãàäìå äøåú ìéãâäì ïîæåî ùåã÷ä øåáöä.

דבר המערכת.

לכל אחינו "בית ישראל" עליה בתורה ויראת שמים, וחורף בריא ושמח.

המעונינים לזכות לתרום ל"זכוי הרבים", ע"י הוצאת עלון זה לאור, ע"י תרומה לישיבה בסך - 200 ש'. עם אפשרות לפרסום, לעלוי נשמת או להצלחה בכל הענינים, או בחסות שתפורסם. אפשר לצור קשר עם המערכת בט"ל - 0527-182434.
המעונינים לתרום להחזקת המוסדות: מס' חשבון בנק הדואר – 2598156 תזכו למצוות.

פרשת ויצא. המשך.

בונה יעקב אבינו עולמות ומייחד יחודים עילאיים - "ויהי בבוקר והנה היא לאה"!

היש לנו מושג במפח נפשו בהרס בניינו וסיכול כוונותיו וייחודיו, הכל בעטיו של הנבל השפל, הרמאי הארמי, הנוכל לבן?! הבה נתאר לעצמנו כיצד היינו אנו מגיבים, מה היינו טוענים, איך היינו מתמרמרים! ויעקב? משפט אחד אמר, ונדם: "מה זאת עשית לי, למה רימיתני".

ותו לא.

איזה כח הבלגה, איזו יכולת בלימה!

יש לנו לדעת, שסיפורי התורה הם קודש קדשים, הנחיות והוראות ולקחים שצריכים להיות מופקים מכל פרשה ומכל פסוק, בבחינת "מעשי אבות סימן לבנים". לשם מה לנו לדעת שרחל הוחלפה בלאה, אם לא כדי ללמוד מאבינו יעקב כיצד נוהגים, כיצד מגיבים. איך כועסים על אדם שהפר תנאי מפורש, וסיכל את תכניותינו, אף החריב עולמות ברמאותו ושפלותו. הדרך הקלה היא להתעלם, ולשתוק. קשה שבעתים לפנות אליו - בריסון. לשאלו מדוע, ולתת לו לתרץ עצמו - באיפוק! אשרי הלומד, ומפיק את הלקח! אשריו, ואשרי בני משפחתו וחבריו!

הן ידוע הסיפור - הצדיק רבי רפאל מברשד זצ"ל מחבב היה כל דבר מארץ הקודש. פעם שלחו לו אנשי שלומו יריעת צמר שנטוותה מ'ראשית הגז' של כבשים מארץ הקודש. כה יקר היה בעיניו האריג, עד שקרא לחייט וביקשו שיתפור לו ממנו 'טלית קטן' אותו ילבש תמיד, ולא ימוש זכרון ארץ הקודש מנגד עיניו. גזר החייט את האריג, תפר לו אימרה, וקיפלו כדי לגזור במרכזו את בית הצואר. אך, אבוי, בטעות קיפלו פעם אחת יותר מדי, ובמקום חור אחד במרכז נוצרו שני חורים, האחד בדרום והאחד בצפון...

רועד ורותת החזיר החייט את האריג היקר, במבוכה סח את שאירע, ברגשי אשמה נוראה.

להפתעתו, נהרו פני הצדיק ואמר: "ודאי! כך צריך היה, ואין כאן טעות! אריג זה ראוי שיהיו לו שני חורים: האחד כדי להכניס בו את הראש, ככל 'טלית קטן'. והשני, לראות האם רפאל יכעס"...

שיחת מוסר שנאמרה בהיכל ישיבת "חכמה ומוסר" ע"י מורנו ראש הישיבה והכולל.

השיחה נאמרה בהקשר לספר "שערי תשובה".
שער ג פרק: כד.

לכאורה, מה מצטייר בעיננו הגדר של 'אונאה?' 'אונאה', - שהוא אומר לו דברים מכאיבים, - אחד שהוא אומר עליו שהוא אדם לא טוב, או שהמשפחה שלו לא טובה, עושה עוון.

אבל אם הוא אומר לו : 'שמע ידידי, אני צריך שתעשה לי ככה וככה', והחבר עונה לו : 'לא אעשה לך', והוא ממשיך כמו נודניק : 'שמע..., שמע...' ומביא לו ראיות מפה ומשם, ומפה ומשם, וכשהחבר הולך ברחוב והוא רואה את הנודניק הולך ברחוב ממולו, ממאתים מטר הוא עובר לרחוב השני. והוא בא אליו שוב ואומר לו : 'אני לא מכריח אותך ח"ו, אני רק מדבר איתך...' ולא רק שהוא גוזל ממנו את הזמן, נראה שהוא גם מאנה אותו, והחבר עונה לו : 'אין לי כבר כוחות בשבילך'... בפשטות זה נכלל בגדר אונאה.

האם אונאה זה רק להגיד לו דברים רעים? הרי מה על מה הרי"י מדבר כאן **'והמצער כל איש מישראל'**, וזה גם בגדר צער! אני לא אומר שאני בטוח לדינא.

יש אנשים שכך היא שיטת העבודה שלהם, הם מגיעים למה שהם רוצים ע"י 'תֵּצֵא רוּחוֹ יָשֻׁב לְאַדְמָתוֹ'. לכאורה נגיד כך : 'אם אסור להתנהג כך לפי ההלכה, אז אני יפסיק. אבל אם מותר לפי ההלכה להתנהג כך, יטען הטוען, שזו מדרגת ההשתדלות שלי'. אם נגיד שזה אמת, יוצאים מכאן מגבלות גדולות.

אבל לגבי קיום המצוות, שייך לומר לאדם, 'אני יוצא מכאן רק כשנרות 'החנוכה' יהיו דלוקים, (במקרה שהאדם לא רוצה להדליק). וכך גם לגבי מצות הצדקה, אם הוא אמיד, הוא צריך לתת, ואפשר גם ללחוץ אותו. ראינו אחד מהתנאים, שהוא לקח מהאמיד כסף, על מנת לקנות כרם, ואחרי כן הוא שאל אותו איפה הקרם? הוא הכניס אותו לישיבה והראה לו את התלמידים, למרות שזה היה בלי בי"ד.

מספיק שהוא אמיד לעשות צדקה, והוא לא מקיים את מצות הצדקה כדבעי, ואני דואג לו שיקיים את המצוה כהלכתה.

ואמרו רבותינו זכרונם לברכה (ב"מ נח ב): באונאת דברים הכתוב מדבר, והוא מענין הצער והמצוק, מלשון (ישעיה מט, כו): והאכלתי את מוניך את בשרם.

יכול להיות, שיש מצבים עדינים, כגון, אם יש לאדם במשפחה, אחד שמת ממחלת הסרטן, והוא בא ומספר לו כל מיני דברים על מחלת הסרטן, והחבר לא אומר לו כלום, מחמת שהוא אדם עדין, ועי"י כך הוא מצער אותו מאוד, כי הוא נזכר בקרוב המשפחה שלו, איך שסבל, ואיך שהתענה, ואיך שהתיסר. נראה, שיש פה עוון של 'אונאה'.

שמעתי, שאחד ישב ליד מישהו לדבר בדברי תורה, ודיבר על פרשת השבוע, - כתוב בפרשה ככה וככה, דברים שקל להבין, והייה שם מישהו שרצה להבין מאי האי, מה פתאום הוא מדבר פשוט.

הוא אמר לו, יש פה אדם פשוט, והוא מצטער אם מדברים גבוה, ולכן דיברתי פשוט. יכול להיות שזו רק מידה טובה.

אם נגיד בעל תשובה חדש נכנס, שלא יודע בין ימינו לשמאלו, לא בזמן שיעור, כי שיעור צריכים לשמוע וזה לא משנה אם כואב לו או לא, הוא צריך להתרומם, אין מה לעשות. אבל אם הוא יושב באוטובוס ונוסעים, ההוא יושב ומפלפל, מקשה ומתרץ, והמסכן הזה בקושי יודע איפה מפסיקים את הקריאה בגמרא, וכל הדרך הוא מתיסר ומתיסר. האם צריכים להמנע מהפילפולים או אין מה לעשות, אנחנו צריכים ללמוד? למרות שכואב לבעל תשובה מאוד על עצמו.

אני לא אומר שזו בעיה, כי קשה מאוד לומר שזו בעיה, ההוא מתענה מאוד. הוא אומר לעצמו : 'אני כבר בן שלושים שנה, בזבזתי את כל החיים שלי על ההבל והריק, תראה איך האנשים האלה מדברים כאן,......

ההמשך יובא בעוד שבועיים אי"ה.

בס"ד	מצא את המסתתר
לפרשת	תולדות
ללא פרסים	
מצא 18 מילים בתפזורת. במאוזן, במאונך ובאלכסון.	מצא מימרה מסתתרת .

צ	פ	ד	כ	ל	ה	ד	פ	ע
ג	צ	ד	מ	פ	ב	צ	ז	ל
פ	ל	ש	י	ש	צ	י	ד	פ
צ	ד	ב	ו	פ	מ	ל	צ	ג
ל	פ	ד	ע	ה	ל	ד	ג	ל
כ	צ	ל	כ	א	י	ל	ו	פ
ת	א	ב	י	ת	פ	א	ו	ל
ל	פ	ה	מ	ק	ד	ש	פ	כ
ל	נ	ב	נ	ה	ע	ל	צ	ב
ק	ב	י	מ	י	ו	י	פ	ר
צ	פ	ר	פ	ת	נ	צ	ל	ח
ל	ה	צ	י	מ	ל	פ	ד	צ
ד	א	ר	ש	צ	ד	ת	א	פ
צ	ש	מ	פ	נ	ק	ל	צ	ה
ד	ד	ל	ר	ל	ג	פ	נ	ל
ל	צ	פ	ח	א	צ	ד	ד	פ
ט	ד	א	ל	ש	פ	ל	כ	צ
פ	ל	צ	פ	כ	צ	ע	פ	צ
ת	ד	מ	ח	ל	ר	ד	ל	ג
ג	פ	ל	צ	ז	ה	ק	ב	ר

טל	משמני	עשו
עזים	פדנה	ארם
מצבה	אשכל	זרעך
חמדת	קללתך	חלקת
גדלה	מרה	חרבך
דגן	תירש	רבקה

האם מצאת את המשפט:

כל אדם שיש בו דעה, כאילו בית המקדש נבנה בימיו

מאת : ברכות כג עא

בס"ד

קח פסק זמן...

מעוניין בהפוגה לשעות:

הבוקר/ צהרים/ערב ?

או שבת איפוח?

בישיבת 'חכמה ומוסר' שכונת בנה ביתך רח' התאנה 2 רכסים.

בנשיאות הרה"ג **אברהם טוויל הכהן** שליט"א ראש הישיבה.

לפרטים : הרב נתנאל יהב , טל' : 7124735 - 052 .

* שבתות האירוח מיועדות רק לרווקים.

בימי שני מדי שבוע מתקיים שיעור מפי ראש הישיבה שליט"א בשעה 19:45 בבית הכנסת הלבן ברח' אברבנל, בקרית חיים מערבית.

בכל יום שני בשעה 20:15 מתקיים שיעור תורה בביהכנ"ס "נצר יעקב" ברח' ט'רניחובסקי 9, קרית בנימין קרית אתא. ע"י אחד מרבני הישיבה.

מעשה...

הגאון הקדוש רבי אליהו משען

כאשר שרו של עשיו נטפל ליעקב אבינו ונאבק עימו מאבק איתנים, לא הצליח לגבור לא על ראשו ולא על גופו, אלא רק לנקוע את כף ירכו. וזהו סמל למעמד הכלכלי, כמו שאמרו חז"ל על הפסוק "את כל היקום אשר ברגליהם, זה ממונו של אדם שמעמידו על רגליו".

מאז ומעולם התנכלו הגויים לממונם של ישראל. מעשה שהיה בסוחר יהודי עשיר בארם צובא, שההצלחה האירה לו פנים. הוא מכר סחורה מעולה במחירים נוחים, והכל קנו בחנותו והעשירוהו עושר רב, ביושר ובשם טוב.

היה לו שכן ערבי בן בליעל, שהצלחתו היה לצנינים בעיניו. מה עשה, הלך והסית את מכריו שלא יקנו אצל הסוחר היהודי. יחרימוהו וירוששוהו.

ראה אותו סוחר שכלתה רגל הקונים מחנותו, הלך ותהה לפשר הדבר, וגילה את דבר הסתת השכן הערבי.

מה עשה? הלך אל הגאון הקדוש רבי אליהו משען זצ"ל, בעל הספר החשוב "שפת אמת" על סתרי חכמת הקבלה, ושאל בעצתו.

הורהו הרב שיכתוב את שם הערבי ושם אימו בפתק, ויניחהו בבית הכנסת עד ליום המחרת.

עשה כן, והמתין לבוקר. לאחר שהרב סיים את תפילתו ניגש אליו ושאלו: "ילמדנו רבינו, מה עלי לעשות עתה?"

"אל תעשה מאומה", אמר לו הרב, "הערבי כבר מת!"

ואכן, כשהלך מבית הכנסת לביתו, פגש בהלוויתו של אותו שכן ערבי. הכל ראו בדבר אצבע אלוקים, והתחרטו על שהחרימו את סחורתו הטובה והמשובחת של היהודי.

מסחרו שב לשגשג כמקודם, ממש כפי שיעקב אבינו נרפא חיש מהר מצליעתו על ירכו. גדול היה קידוש שם שמים בעיני יהודים ונכרים, וראו הכל את כבוד התורה וגדוליה!

הלכות: התחיל לברך ברכה שאינה צריכה, כיצד ינהג.

א. התחיל לברך ברכה שאינה צריכה, כיצד ינהג

מ"ב סקי"ח: ברכה שאינה צריכה, כגון שמברך בתוך הסעודה על דברים שנפטרו כבר ע"י ברכת המוציא. וכמו"כ בכל שאר ברכות האכילה והשתיה שבירך עליהם, ותוך כדי אכילתו בירך שוב, ואם שגג ונזכר לאחר שאמר 'ברוך אתה ה'', או לאחר שאמר 'ברוך אתה ה' אלהינו' עיין לעיל סי' ר"ו אות כ"ה.

ואם נזכר לאחר שאמר 'ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם', מהנכון שלא יסיים הברכה, ויסתמך על הפוסקים הסוברים שכל שאינו ברכה גמורה אין בזה איסור גמור דאין זה אלא כשבח בעלמא שהשי"ת הוא מלך העולם, ויאמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

ואם לאחר שבירך לפני שטעם מהמאכל טעה והתחיל לברך שוב, אזי אם אמר 'ברוך אתה ה'' ונזכר, יפסיק ומיד יטעום מעט מהמאכל, ואח"כ יאמר 'למדני חוקיך', ואם אמר 'ברוך אתה ה' אלהינו' ג"כ יפסיק ומיד יטעום מעט, וימשיך לומר הפסוק 'אתה עניתם אל נושא היית להם ונוקם על עלילותם', ואם התחיל לומר 'מלך' או 'מלך העולם' לא יסיים הברכה, אלא יטעום מעט ואח"כ יאמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, ואם התחיל בתיבות סיום הברכה (המוציא, בורא, שהכל, וכדו') יסיים הברכה ויטעום מעט, ויאמר בשכמל"ו, ויקבל על עצמו להשתדל באמירת הברכות בכוונה שלא ישוב עוד לכסלה.

ב. לגרום ברכה שאינה צריכה עקב ספק ברכות או מפני דרך אכילה מסוימת

שם: ועוד כתבו הפוסקים וכו' אם שלחנו ערוך לפניו ודעתו לילך וליטול ידיו ולאכול וכו', ומברך על דברים שדעתו לאכלם בתוך הסעודה גם זה אסור, דגורם ברכה שאינה צריכה. אמנם אם עושה כן כדי לינצל מספק ברכה כגון לברך שהכל על מעט משקה כדי לפטור המשקה שבתוך הסעודה, או לברך על מעט מזונות כשבדעתו לאכול מיני מזונות בתוך הסעודה ומסתפק בברכת המזונות בתוך סעודה שפיר דמי, וכן בהביאו לפניו מאכל בתוך הסעודה ומסתפק אם הוא בגדר דברים הבאים מחמת הסעודה, ומניחו לאחר ברכת המזון, ואין בכל אלו והדומה להם חשש ברכה שאינה צריכה.

וכן הדבר בכל מקום שמסתפק אם מין אחד פוטר השני, יכול להקדים המין השני, או לכוין בעת הברכה על המין הראשון שלא להוציא המין השני, ואין בזה משום ברכה שאינה צריכה.

ג. להרבות בברכות בשבת כדי להשלים ק' ברכות, ולחלק הסעודה לשניים

שם: ועיין וכו' במג"א בסימן זה לענין השלמת מאה ברכות בשבת. ומסקנתו (בסק"ו) לאסור לגרום לחיוב ברכה כדי להשלים מאה ברכות (לא בשבת ולא בימות החול), לא מיבעיא אם יש לפניו מיני מאכלים שנפטרים בברכה אחת שאסור לו לכוין לפטור חלק מהם כדי שיצטרך לברך על האחרים, אלא אף אם אינם לפניו אך דעתו לאכלם, לא יוכל לכוין שאינו רוצה לפטור רק מה שלפניו, כי גורם ברכה שאינה צריכה.

ולא זו בלבד, אלא אף אם הוא באמצע סעודתו, ומביאים לפניו פירות וכדו' לא יוכל להניחם עד לאחר ברהמ"ז כדי שיהיה חייב לברך עליהם גם ברכה אחרונה, וגם לא יוכל לצוות שלא יביאו לפניו הפירות עד לאחר ברהמ"ז, כיון שבדעתו ובאפשרותו לאכלם עתה לקינוח סעודה, אמנם באופנים אלו המקיל לעשות כן בשב"ק כדי להשלים מאה ברכות יש לו יסודות איתנים על מי לסמוך.